НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № 52-654-04-153
Дата: 18 / 09 / 202 6 г.
13.54

ЧРЕЗ

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА

НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Г-ЖА МИХАЕЛА ДОЦОВА

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА ПО

ЕНЕРГЕТИКАТА

Г-ЖА РУМЯНА ПЕТРОВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 79, ал. 1 от ПОДНС внасяме аргументирано предложение за изменение и допълнение на приетия на първо гласуване Законопроект за изменение и допълнение на Закона за енергията от възобновяеми източници, № 52-602-01-22, внесен от Министерския съвет на 10.07.2026 г., приет на първо гласуване на 17 септември 2026 г. както следва:

1. В § 7, чл. 6, ал. 1:

а. Точка 6 се изменя така:

„6. изготвя оценка на регулаторните и административните препятствия пред дългосрочните споразумения за закупуване на енергия от възобновяеми източници, която включва и оценка за намаляването на финансовите рискове, по-специално чрез използване на кредитни гаранции във връзка с насърчението по чл. 17, ал. 1, т. 10.“;

б. В т. 7 думата „електрическа“ се заличава.

Мотиви:

Предложението цели разширяване на обхвата на анализа на регулаторните и административните бариери пред дългосрочните споразумения за закупуване на енергия от възобновяеми източници, обхващайки едновременно електрическата и топлинната енергия.

2. Създава се нов § 15:

§ 15. В чл. 17, ал. 1 се създава т. 10:

„10. създаване на условия за сключване на дългосрочни споразумения за закупуване на енергия от възобновяеми източници при процедури или такси, които не са непропорционални и недискриминационни.“

Мотиви:

Директива (ЕС) 2023/2413 предвижда изрично и самостоятелно изискване държавите членки да гарантират, че дългосрочни споразумения за закупуване на енергия не са обект на непропорционални или дискриминационни процедури или такси. Това изискване не е изрично и самостоятелно транспонирано в действащото българско законодателство. С предложения нов текст на чл. 17, ал. 1, т.10 от Закона за енергията от възобновяеми източници се въвежда изрична материалноправна норма, съгласно която дългосрочните споразумения за закупуване на енергия се сключват при условията на пропорционални и недискриминационни процедури и плащания. По този начин разпоредбата на Директивата се транспонира пълно и пряко като приложимо правило за поведение, обвързващо всички участници в процеса по сключване на такива споразумения, включително мрежовите оператори, лицата, начисляващи такси във връзка с присъединяването, гаранциите или административното обслужване на сделките, и други заинтересовани страни.

3. Параграф 17 се изменя така:

„§ 17. Член 21 се изменя така:

„Чл. 21. (1) Дейностите по монтиране и поддръжка на съоръжения за биомаса, слънчеви фотоволтаични преобразуватели, слънчеви топлинни инсталации, термопомпи, геотермални системи, съоръжения за съхранение на енергия и зарядни точки на електрически превозни средства се извършват от лица, притежаващи необходимата професионална квалификация за това.

(2) Придобиването на квалификация за извършване на дейностите по ал. 1 се извършва при условията и по реда на Закона за професионалното образование и обучение.

(3) Дейностите по ал. 1 се определят с държавния образователен стандарт за придобиване на квалификация по професията „Възобновяеми енергийни източници“, приет с наредба на министъра на образованието и науката.“

Мотиви:

Действащата редакция на чл. 21, ал. 3 и ал. 4 от ЗЕВИ представлява разрешителен, а не уведомителен режим по смисъла на Директивата за услугите, доколкото упражняването на посочените дейности на практика е обвързано с предварително вписване в списъка на АУЕР. Това не съответства на изискванията на чл. 9, чл. 10, § 2 и 3 и чл. 16, § 1, § 2, буква „б“ и § 3 от Директивата, а допълнителният разрешителен режим е необоснован и препятства свободното предоставяне на услуги в тази област. Директива 2005/36/ЕО относно признаването на професионалните квалификации не е приложима по отношение на дейностите по чл. 21, ал. 1 от ЗЕВИ, поради което признаването на

квалификация, придобита в друга държава членка, не следва да се обвързва с реда, приложим за регулираните професии.

На 8 юли 2026 г. Европейската комисия е изпратила официално уведомително писмо на Република България по процедура за нарушение № 2026/2104 във връзка с несъответствие на националните правила с Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар (Директивата за услугите) и с чл. 49 и чл. 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Констатацията на Комисията се отнася, наред с друго, до задължителното вписване в списъка, поддържан от Агенцията за устойчиво енергийно развитие (АУЕР), на лицата, извършващи дейности по монтиране и поддръжка на съоръжения за биомаса, слънчеви фотоволтаични преобразуватели, слънчеви топлинни инсталации, термопомпи и геотермални системи по чл. 21 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ).

С предложените изменения изискването за вписване в списъка на АУЕР се преобразува от предварително условие за упражняване на дейността в последващо администриране на информация: правото за извършване на дейностите по чл. 21, ал. 1 от ЗЕВИ се обвързва единствено с придобита професионална квалификация по реда на Закона за професионалното образование и обучение, а АУЕР събира и включва съответните лица в списъка по чл. 52, ал. 2, т. 4 служебно, въз основа на вече придобитата квалификация. По този начин се отстранява констатираното от Европейската комисия несъответствие с Директивата за услугите в рамките на вече образуваното законодателно производство по Законопроект № 52-602-01-22, без да е необходимо внасянето на отделен законопроект, и се предотвратява преминаването на процедурата за нарушение № 2026/2104 към нейната следваща, санкционна фаза.

4. 19 да бъде отхвърлен.

Мотиви:

С параграф 19 от внесения от Министерския съвет законопроект се предлага изменение в чл. 26, ал. 3 от ЗЕВИ, като в третото изречение накрая се добавя „за всички производители на електрическа енергия от възобновяеми източници, с изключение на производителите на електрическа енергия от вятърна енергия, за които становището е валидно до девет месеца от предоставянето на гаранцията по чл. 29, ал. 1". С приетия Закон за допълнение на ЗЕВИ (обн. ДВ бр. 70/2026 г.) разпоредбата на чл. 26, ал. 3 от ЗЕВИ вече е допълнена, поради което предложеното в настоящия законопроект се явява ненужно.

5. В § 20 относно чл. 29, ал. 1, думите „25 564,59 евро" да се заменят с „25 565 евро".

Мотиви:

Предложението се прави с оглед практическата приложимост и улесняване на счетоводното и административното прилагане на закона, но и предвид принципите и целите на Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ). Такъв подход не

е нов, като самият ЗВЕРБ на няколко места в преходните си разпоредби закръгля прагови стойности до кръгли числа, вместо до механичния резултат по чл. 12 и чл. 13, ал. 1. Отклонението от стойността, която е предложено от вносителя и настоящото предложение е несъществено и не води до промяна в икономическия смисъл и регулаторния ефект на съответната разпоредба

6. В § 21 относно чл. 31, ал. 5, т. 2 да се измени така:

„2. по среднопретеглена месечна цена на борсовия пазар за профила на производителя, намалена с административните разходи за количествата електрическа енергия надхвърлящи производството по т. 1 в случай, че производителят остава в балансиращата група на крайния снабдител.“

Мотиви:

След отпадането на обществения доставчик и отмяната на чл. 94 ЗЕ не е предвиден изричен ред за изкупуване на количествата електрическа енергия, произведени над нетното специфично производство (НСП), когато производителят остава в балансиращата група на крайния снабдител. По действащата Методика (ДВ, бр. 37/2024 г.) цената на балансиращата енергия почти неизменно е по-висока от тази на пазарен сегмент „Ден напред", което създава непокрити разходи за крайните снабдители без предвиден компенсаторен механизъм. С предложението се въвежда ясен ред: количествата над производството по т. 1 да се изкупуват от крайния снабдител по средно претеглената месечна цена на борсовия пазар за профила на производителя, намалена с административните разходи, при условие че производителят остава в балансиращата група на крайния снабдител. Това осигурява предвидимост за производителите и справедливо покритие на разходите на крайните снабдители, без свръх компенсация.

В свое становище (изх. № ФСЕС-1357-(1) от 31.08.2026 г.) Фонд „Сигурност на електроенергийната система" в подкрепа посочва, че компенсаторният механизъм между Фонда и крайните снабдители покрива само разликата при изкупуване по преференциални цени, а Фондът не участва в компенсирането на разходите за електроенергия, изкупена от производители под 500 kW по цена, различна от преференциалната, независимо че продължава да събира петпроцентните вноски по чл. 36е ЗЕ от техните приходи. Затова ФСЕС застъпва позицията, че количествата над нетното специфично производство следва да се изкупуват по справедливи пазарни цени, което съвпада по същество с предложения механизъм. Изменението не създава допълнителна тежест за бюджета на Фонда, тъй като тези разходи и към момента не са предмет на компенсиране от негова страна.

Изменението запълва регулаторна празнина, без да засяга останалите разпоредби на чл. 31, и е в съответствие с общата логика на пазарно ориентирана интеграция на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници.

7. Чл. 36б се изменя така:

„Чл. 36б. (1) Издаването и обмена на кредити за електрическа енергия от възобновяеми източници, биометан и зелен водород в сектор транспорт се извършва от Агенцията за устойчиво енергийно развитие.

(2) Механизмът за издаване и обмен на кредити за електрическа енергия от възобновяеми източници, биометан и зелен водород в сектор транспорт се създава и прилага на територията на страната при отчитане на следното:

1. кредитът се издава на оператор на публично достъпна електрическа зарядна точка или на доставчик на горива, когато е изпълнил определената му индивидуална годишна цел, определена в съответствие с наредбата по чл. 36а, ал. 10 и въз основа на представени данни за измерено количество електрическа енергия от възобновяеми източници, биометан и зелен водород, които се използват за зареждане на електрическо превозно средство или като гориво в пътния транспорт;

2. кредитът може да се използва от доставчик на горива за изпълнение на индивидуалната му годишна цел, определена в съответствие с наредбата по ал. 4;

3. кредитът се издава за стандартно количество енергия от 1 kWh със срок на валидност 12 месеца;

4. определяне на изисквания към операторите на публично достъпни електрически зарядни точки за измерване на количеството електрическа енергия от възобновяеми източници и на доставчиците на горива за количеството биометан и зелен водород.

(3) Издаването и обменът на кредити се извършват по електронен път, като всеки кредит се вписва в електронния регистър на кредити, който се създава и поддържа от АУЕР. За издаването и обмена на кредити се събират такси съгласно тарифата по чл. 75, ал. 1 от Закона за енергийната ефективност.

(4) Условията и редът за прилагане на механизма по ал. 2, за вписването в регистъра по ал. 3 и за издаването и обмена на кредити се определят с наредба на министъра на енергетиката.

(5) Кредитите за биометан и зелен водород се издават когато отговарят на изискванията по чл. 37а и на критериите за устойчивост и критериите за намаление на емисиите на парникови газове, определени с наредбата по чл. 44, ал. 1.

(6) На вписване в регистъра по ал. 3 подлежат операторите на публично достъпни електрически зарядни точки, които през предходната календарна година са предоставили повече от 50 000 kWh електрическа енергия за зареждането на електрически превозни средства.“

Мотиви:

Предложената редакция на чл. 36б разширява приложното поле на механизма за издаване и обмен на кредити в сектор транспорт, като наред с електрическата енергия от възобновяеми източници включва в обхвата му и биометана, и зеления водород. Това разширяване отразява тенденции за развитие на пазара на алтернативни горива и цели да осигури технологична неутралност на подкрепата за декарбонизация на транспортния сектор, вместо механизмът да бъде ограничен единствено до електрическата мобилност.

Включването на зеления водород е от особено значение, доколкото този носител на енергия, произведен по методологията, установена с Делегиран регламент (ЕС) 2023/1184, представлява възобновяемо гориво от небиологичен произход и попада в кръга на горивата, чието насърчаване е приоритетна цел на правото на Европейския съюз в областта на енергията от възобновяеми източници в транспорта. По този начин националната уредба създава предпоставки за постепенно навлизане на този вид гориво на вътрешния пазар, като едновременно с това предоставя на доставчиците на горива допълнителна и гъвкава възможност за изпълнение на индивидуалните им годишни цели.

С предложението се разширява кръгът на лицата, които могат да бъдат издатели на кредити, като наред с оператора на публично достъпна електрическа зарядна точка се предвижда такава възможност и за доставчика на горива - за количествата биометан и зелен водород, които той предоставя за използване като гориво в пътния транспорт. Това законодателно решение отчита спецификата на веригата на доставка при тези горива, при която доставчикът на горивото, а не крайният потребител или трета инфраструктура, разполага с проверими данни за произведеното и доставено количество, и е в състояние да докаже съответствието му с приложимите изисквания. По този начин се осигурява ефективно администриране на механизма и се избягва създаването на изкуствени административни пречки пред участниците на пазара на биометан и водород.

С предложената нова ал. 5 се въвежда изрично изискване кредитите за биометан и зелен водород да се издават само когато съответните количества отговарят на изискванията по чл. 37а от закона, както и на критериите за устойчивост и на критериите за намаление на емисиите на парникови газове, определени с наредбата по чл. 44, ал. 1. Целта на тази разпоредба е да гарантира, че разширеният обхват на кредитния механизъм не води до признаване на кредити за горива, които не отговарят на установените в правото на Европейския съюз и в българското законодателство изисквания за устойчивост, и по този начин да се запази екологичната и регулаторната стойност на механизма като инструмент за реално насърчаване на декарбонизацията на транспорта, а не единствено на формалното изпълнение на количествени цели.

Предложената редакция на чл. 36б е съгласувана с останалите разпоредби на закона, уреждащи индивидуалните годишни цели на доставчиците на горива (чл. 36а) и общите изисквания за устойчивост и намаление на емисиите на парникови газове (чл. 37а и чл. 44), и не засяга структурата на съществуващия механизъм за електронно вписване, регистрация и таксуване по ал. 3 и 4. По този начин се постига разширяване на обхвата на подкрепата за алтернативни горива в транспортния сектор при запазване на установената административна и техническа рамка на механизма, което улеснява неговото своевременно прилагане от страна на Агенцията за устойчиво енергийно развитие.

8. В § 33, относно чл. 52, ал. 2 точка 4 се изменя така:

„4. списък на физическите лица, притежаващи квалификация за извършване на дейностите по чл. 21, ал. 1;“

Мотиви:

Предложението е обусловено от предложеното изменение на §. 17, с което се изменя чл. 21 от ЗЕВИ и е правно-техническо по характера си.

9. В § 34, с който се изменя чл. 53, се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 точка 8 се отменя;

б) създава се ал. 3:

„(3) Агенцията за устойчиво енергийно развитие събира и обработва информация за лицата, придобили квалификация за извършване на дейностите по чл. 21, ал. 1, и я включва в списъка по чл. 52, ал. 2, т. 4.“

Мотиви:

Предложението е обусловено от предложеното изменение на §. 17, с което се изменя чл. 21 от ЗЕВИ и е правно-техническо по характера си.

10. В § 35 относно чл. 59 навсякъде думите „от 1022,58 до 5112,92 евро“ се заменят с „от 1023 до 5113 евро“.

11. В § 36 относно чл. 60 думите „от 10 225,84 до 15 338,76 евро“ се заменят с „от 10 226 до 15 339 евро“.

12. В § 37 относно чл. 60а:

1. В т. 1 думите „от 5112,92 до 511 291,88 евро“ се заменят с „от 5113 до 511 292 евро“.

2. В ал. 2 думите „от 511,29 до 5112,92 евро“ се заменят с „от 511 до 5113 евро“.

3. В ал. 3 думите „от 15 338,76 до 1 533 875,64 евро“ се заменят с „от 15 339 до 1 533 876 евро“.

4. В ал. 4 думите „от 1533,88 до 15 338,76 евро“ се заменят „от 1534 до 15 339 евро“.

13. В § 38 относно чл. 61, ал. 1 думите „от 10 225,84 до 511 291,88 евро“ се заменят с „от 10 226 до 511 292 евро“.

14. В § 39 относно чл. 63, ал. 1 думите „от 35 790,43 до 102 258,38 евро“ се заменят с „от 35 790 до 102 258 евро“.

15. В § 40 относно чл. 64:

1. В т. 1 думите „от 153,39 до 1533,88 евро“ се заменят с „от 153 до 1534 евро“ и думите „от 255,65 до 5113,56 евро“се заменят с „от 256 до 5114 евро“.

2. В т. 2 думите „от 511,29 до 1533,88 евро“ се заменят с „от 511 до 1534 евро“ и думите „от 5113,56 до 10 225,84 евро“ се заменят с „от 5114 до 10 226 евро“.

16. В § 41 относно чл. 65:

1. В т. 1 думите „от 10 225,84 до 25 564,59 евро“ се заменят с „от 10 226 до 25 565 евро“.

2. В т. 2 думите „от 5113,56 до 10 225,84 евро“ се заменят с „от 5114 до 10 226 евро“.

17. В § 42 относно чл. 66, ал. 1 думите „от 1022,58 до 2556,46 евро“ се заменят с „от 1023 до 2556 евро“ и думите „от 2556,46 до 5113,56 евро“ се заменят с „от 2556 до 5114 евро“.

18. В § 43 относно чл. 67:

1. В т. 1 думите „102 258,38 евро“ се заменят с „102 258 евро“.

2. В т. 2 думите „25 564,59 евро“ се заменят с „25 565 евро“ и думите „51 129,19 евро“ се заменят с „51 129 евро“.

3. В т. 3 думите „12 782,30 евро“ се заменят с „12 782 евро“ и думите „25 564,59 евро“ се заменят с „25 565 евро“.

4. В т. 4 думите „2556,46 евро“ се заменят с „2556 евро“ и думите „5113,56 евро“ се заменят с „5114 евро“.

19. В § 44 относно чл. 67а думите „2556,46 до 5112,92 евро“ се заменят с „2556 до 5113 евро“.

20. В § 45 относно чл. 68, ал. 1 думите „от 511,29 до 1022,58 евро“ се заменят с „от 511 до 1023 евро“ и думите „от 2556,46 до 5113,56 евро“ се заменят с „от 2556 до 5114 евро“.

Мотиви:

Предложението се прави не само с оглед улесняване на практическото приложение на закона, но и предвид принципите и целите на Закона за въвеждане на еврото в Република България.

Предложението съответства на правото на ЕС. Регламент (ЕО) № 1103/97 относно определени разпоредби, отнасящи се до въвеждането на еврото изисква закръгляване до евроцент само за суми, които следва да бъдат платени или осчетоводени, а Съдът на ЕС приема, че това не важи автоматично за всяко числово изражение в националното право. Минималните и максималните размери на административни наказания и имуществени санкции не са „дължими суми“ по смисъла на регламента — те са само нормативни граници, в рамките на които органът определя конкретния размер за всеки случай. Затова изразяването им с кръгли стойности не противоречи на Регламент 1103/97 и съответства на целите за правна сигурност и прозрачност по чл. 7 – чл. 10 ЗВЕРБ.

От законодателна гледна точка закръгляването до цяло число улеснява прилагането на закона и прави текста по-разбираем. Отклонението от точната стойност е винаги под 1 евро и не противоречи на принципа за незасягане на потребителите (чл. 7, ал. 1 ЗВЕРБ), тъй като този принцип се отнася до цени в отношенията с потребители, а не до санкционни прагове.

21. В § 51, ал. 2 се изменя така:

„(2) Изкупуването по преференциални цени на електрическата енергия от енергийни обекти по отменената т. 1 на чл. 6, ал. 1 се прилага за енергийни обекти, за които до влизането в сила на този закон е подписан констативен протокол за установяване на съответствието на обекта с изискванията на договора за присъединяване по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката.“

Мотиви:

В хода на обсъждането на законопроекта бе установено, че първоначално предложеният критерий за разграничаване на обхвата на преходната разпоредба, а именно моментът на въвеждане на обекта в експлоатация, е неприложим спрямо съществена част от засегнатите енергийни обекти. Съгласно чл. 147, ал. 1, т. 14 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), фотоволтаичните инсталации с мощност до 30 kW са строежи от шеста категория, а съгласно чл. 178, ал. 2 от ЗУТ строежите от тази категория не подлежат на въвеждане в експлоатация и за тях не се съставя акт за въвеждане в експлоатация. При запазване на първоначалната формулировка за тази категория обекти преходната разпоредба би останала практически неприложима, тъй като не би съществувал обективен факт, спрямо който да се преценява изпълнението на предвидения краен срок.

За отстраняване на това разминаване се предлага редакцията - подписване на констативен протокол (по чл. 65, ал. 2 от Наредба № 6 от 28.03.2024 г.)за установяване на съответствието на обекта с изискванията на договора за присъединяване, съставян по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. Съставянето на този констативен протокол е задължителна стъпка от процедурата по присъединяване към електроразпределителната мрежа за всички енергийни обекти, независимо от категорията им по ЗУТ, включително за фотоволтаичните инсталации до 30 kW. Това осигурява еднакво и последователно приложение на преходния режим спрямо всички засегнати обекти, без оглед на строителната им категория.

С оглед на изложеното, редакцията на ал. 2 следва да бъде уеднаквена с приложното поле на преходния режим с подписването на констативен протокол по чл. 116, ал. 7 ЗЕ (съответно чл. 65, ал. 2 от Наредба № 6/2024 г.), а не с акта за въвеждане в експлоатация, доколкото последният е неприложим за строежите от шеста категория по чл. 147, ал. 1, т. 14 ЗУТ.

22. В § 52:

1. Точка 9 относно чл. 88а, ал. 2 да отпадне.

Мотиви:

Разпоредбата на параграф 52 се отнася до изменение на чл. 88а, ал. 2 от Закона за енергетиката, с която се предлага при осъществяване на дейността си операторът на затворена електроразпределителна мрежа, която служи за разпределение на електрическа енергия между енергийни обекти с интегрирана дейност да не прилага общи условия по чл. 104а, ал. 1 от същия закон.

С параграф 3 на Заключителните разпоредби на Закон за допълнение на ЗЕВИ (обн. ДВ бр. 70/2026 г.) разпоредбата ва чл. 88а, ал. 2 вече е допълнена, поради което допълнението с настоящия законопроект се явява ненужно.

2. Добавя се нова т. 5:

„5. В чл. 36е, ал. 1 т. 1 се изменя така:

„1. производителите на електрическа енергия от приходите от продадената електрическа енергия без ДДС, а за тези, които получават премия по чл. 162а и по Закона за енергията от възобновяеми източници и от приходите от нея без ДДС, както и производителите от енергийни обекти с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които са изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, на които електрическата енергия се изкупува при условията на чл. 31 от Закона за енергията от възобновяеми източници; производителите на електрическа енергия от енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или от зелен водород, въведен в експлоатация след 1 януари 2021 г. не дължат вноска във фонда;“

Мотиви:

С предложението не се променя текста на вносителя, но се прецизират както субектите, които дължат вноските към ФСЕС, така и тези, които са освободени, в контекста на промените в чл. 6, ал.1 , т.1 и чл. 31, ал. 1 от ЗЕВИ. Прецизирането гарантира еднакво третиране на всички производители, ползващи механизма за компенсиране с премия, и предотвратява необоснована преференция спрямо производителите, реализиращи изцяло приходите си на пазарен принцип.

Предложената редакция на вносителя изрично включва в кръга на дължащите вноска производителите от малки обекти до 30 kW, изградени върху покривни и фасадни конструкции в урбанизирани територии, чиято енергия се изкупува преференциално по чл. 31 ЗЕВИ, като по този начин се постига пълно съответствие между обхвата на субектите, ползващи преференциално изкупуване, и обхвата на субектите, продължаващи да дължат вноска във фонда. Това е логично следствие от обстоятелството, че именно тази категория производители ползва гарантирана преференциална цена и съответно продължава да се ползва от закрилата на компенсаторния механизъм на фонда, поради което е обосновано те да останат в кръга на задължените лица, за разлика от производителите, реализиращи енергията си изцяло на свободния пазар след 1 януари 2021 г., които са освободени от вноската.

23 . В преходните и заключителни разпоредби се създава нов §:

§ … В Закона за ограничаване на изменението на климата (обн., ДВ, бр. 22 от 2014 г.; изм., бр. 14, 17, 41 и 56 от 2015 г., бр. 47 от 2016 г., бр. 12, 58 и 85 от 2017 г., бр. 15 от 2018 г., бр. 25 от 2020 г., бр. 13 и 19 от 2021 г., бр. 102 от 2022 г., бр. 84, 96 и 102 от 2023 г. и бр. 16, 28 и 41 от 2024 г.; бр. 26, 78 и 81 от 2025 г., бр. 16 и 55 от 2026 г.) в чл. 37а, ал. 5, т. 2 думите „чл. 37, ал. 16 и“ се заличават.

Мотиви:

Разпоредбата на чл. 37а, ал. 5, т. 2 от Закона за ограничаване на изменението на климата (ЗОИК) съдържа препратка към чл. 37, ал. 16 от Закона за енергията от възобновяеми източници. С настоящия законопроект посочената разпоредба на чл. 37, ал. 16 от ЗЕВИ се отменя, в резултат на което съществуващата препратка към нея в ЗОИК би останала без предметно съдържание и приложим правен ефект.

Предложеното изменение има правно-техническо естество и цели привеждане на текста на чл. 37а, ал. 5, т. 2 от ЗОИК в съответствие с новото съдържание на ЗЕВИ, като заличава препратката към отменяната норма.

Изменението не засяга останалото съдържание и предметния обхват на чл. 37а, ал. 5, т. 2 от ЗОИК, а единствено привежда препращащата норма в съответствие с новата структура на ЗЕВИ, като гарантира вътрешната съгласуваност на българското законодателство в областта на енергетиката и опазването на климата.

ВНОСИТЕЛИ:

Румяна Любенова Петрова

Петър Василев Янков

Мирослав Недялков Митков

Стефан Иванов Цанков

Стефан Свиленов Свиленов

Ромина Георгиева Динкова

Лорин Любенович Лоринков

Михаил Иванов Михайлов

Валентин Петков Петров

Симеон Ненов Иванов